

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Fingrene imellem, det er Folk, som skal staa til Ansvar for deres Handlinger, og de skal ikke skubbe de Forpligtelser, de har paadraget sig ved at blive Forsørgere, fra sig. Jeg tror derfor, at denne Bestemmelse i al Almindelighed vil blive mødt med Forstaaelse ude i Kommunerne.

Det samme gælder Bestemmelsen om, at de nuværende udviklede Regler om Forsørgelseskommunen bortfalder. I den Tid, der er gaaet, har det været en fuldkommen Labyrinth at finde igennem. Der er paa Sogneraadskontorerne af Sogneraadformænd Landet over ofret megen Tid for at klare disse Begreber, det var noget af en Æressag for Sogneraadformænd i hvert Fald at undgaa at faa flere kendt forsørgelsesberettigede i Kommunen, og kunde han undgaa at faa alle dem, som der kunde tilkomme Kommunen, kendt forsørgelsesberettigede, blev han i mange Tilfælde betragtet som en Helt. I hvert Fald for unge Sogneraadformænd var det faktisk paa dette Omraade meget vanskeligt at konkurrere med gamle, paa dette Omraade trænede Folk. Resultatet blev i mange Tilfælde, at Kommuner fik en Forsørgelsespligt, de ikke skulde have.

Nu er der maaske en eller anden af disse gamle Sogneraadformænd, der vil mene, at naar denne Bestemmelse, som for saa vidt kunde være interessant, bortfalder, er der ikke saa meget ved at være Sogneraadformand mere, saa kan næsten alle og enhver være Sogneraadformand. Til Beroligelse for disse vil jeg sige, at selv efter Loven her kan Begrebet „Opholdskommune“ godt give Anledning til, at disse trænede Hjerner kan komme i Gang. Begrebet „Opholdskommune“ kan ogsaa i Øjeblikket være ret indviklet, og det kan vist ikke være anderledes, det vil det ogsaa kunne blive efter de her foreslaaede Bestemmelser, men jeg tror, at man fra alle Sider vil hilse dem med Tilfredshed; ogsaa fra Oppositionspartierne her i Salen har der lydt Tilfredshed med, at Begrebet „Forsørgelseskommune“ bortfalder, og at vi nu kun faar een Ting at regne med, nemlig Opholdskommunen. Saa sparer vi hele Bestemmelsen med Fødselsnotering o. s. v. Saa snart et Menneske var født, skulde man — hvad der var lettest at gøre paa det Tidspunkt — straks konstatere, hvor det var forsørgelsesberettiget, for det Tilfælde det fik Interesse senere.

Alt dette medfører en betydelig Lettelse for Sognepræsterne Landet over, de havde med disse Fødselsnoteringer at gøre. Jeg synes, det Spørgsmaal melder sig, om Tiden ikke snart var inde til, at hele denne

Bogføring hos Sognepræsterne blev flyttet derhen, hvor den naturligt hører hjemme, nemlig hos Folkeregisteret.

Den næste Ting, man i Kommunerne vil have sin Opmærksomhed henvendt paa i dette Forslag, er det nye, der oprettes i Administrationen gennem det sociale Udvalg. Der er fra visse Sider udtalt Betænkelighed ved dette Udvalg, navnlig i Retning af, at dette Udvalg ikke skulde kunne magte det Arbejde, der vil blive paalagt det. I København har man jo ikke foreslaaet at indføre dette sociale Udvalg, men jeg er tilbøjelig til at mene, at der er mange ogsaa i København, som vilde se med Tilfredshed paa, om man dør under en eller anden Form kunde faa et Udvalg, der svarede til det sociale Udvalg i de andre Kommuner. Jeg kan ikke se rettere end, at det vil være en saa afgjort Fordel at faa indført dette Udvalg. Det bliver jo muligt, at dette Udvalg faar en Størrelse, saa det kan deles i mindre Udvalg og derigennem fordele Arbejdet mellem sine Medlemmer. Det bliver muligt, hvad alle erkender er nødvendigt, at Arbejdet i Kommunerne samles paa et enkelt Sted.

Den Ordning, vi hidtil har haft mellem Hjelpekasse og Kommunalbestyrelse og mellem Værgeraad og Kommunalbestyrelse, har ikke i alle Tilfælde været tilfredsstillende. Der er rejst megen Kritik mod Hjelpekassernes Arbejde, men jeg vil alligevel sige — og det hørte vi ogsaa blev erkendt i Dag selv fra konservativ Side —, at de fleste vil erkende, at der gennem Hjelpekasserne er øvet en meget nyttig og gavnlig Gerning i den Tid, der er gaaet. Disse Hjelpekasser, der afløste de frie Fattiggasser fra 1856 i meget udvidet Omfang, har gennem de Aar, der er gaaet siden 1907, medvirket til, at megen Nød er afhjulpel, uden at Hjælpen har faaet de skadelige Virkninger for de paagældende, som Fattighjælpen fører med sig.

Der er ingen Tvivl om, at disse Hjelpekasser, i de allerfleste Tilfælde ledede af ansvarsfulde og socialt forstaaende Mennesker, har gjort uhyre Nytte; men det er lige saa rigtigt, at man i en Kommune er langt bedre tjent med, at Administrationen samles. Virkningerne af Hjelpekassehjælp, som f. Eks. denne, at Erhvervelse af Forsørgelsesret er hvilende i en vis Periode, naar Hjelpekassehjælp var udbetalt, var vanskelige at kontrolere for Kommunalbestyrelserne ude i Landkommunerne i hvert Fald, og dette medførte bl. a., at Bykommunerne, som havde bedre Kontorhold og bedre Orden i deres Ting i saa Henseende, i mange Til-